

خراپات

بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی

جواد طوسی

● سرازیرشدن آتش توپخانه مخالفان و معترضان بر سر وزیر محترم ارشاد در ماه‌های اخیر، نشان از این واقعیت تلخ دارد که در کشمکش‌های سیاسی بهترین جا برای ضربه‌زدن به رقیب، حوزه فرهنگ و هنر است. چرا؟ چون در این عرصه می‌توان همه‌گونه بازی با سوزده‌های روز کرد، از کاه کوه ساخت، با کنشاندن بعضی از رویدادها به‌خصوص قرمز و مبنای ارزشی شرایط بحرانی ایجاد کرد. مسئله کنسرت‌های موسیقی و حدود جواز آن، یکی از بحث‌های مناقشه‌برانگیز در این ۳۷ سال بوده که در بعضی دوره‌ها شاهد اجرای بی‌درس‌رسان (به‌ویژه در زمینه موسیقی سنتی) بوده‌ایم. اما آیا این هیاهوی بی‌امان در دولت روحانی که با ممانعت از برگزاری چندین کنسرت و برنامه در شهرستان‌ها (عمدتا در دقیقه ۹۰) توأم بوده، روالی عادی و طبیعی دارد؟

مگر موسیقی اصیل ایرانی با صدای خوانندگان پذیرفته‌شده‌ای مانند سالار عقیلی، علیرضا قربانی، شهرام ناظری و... وام‌گرفتن از آثار شعرای کهن و معاصر ما و محدودشدن در دستگاه‌های همایون، اصفهان، شور، سگاه و... چه حالت غنا و تحریک‌کننده‌ای ایجاد می‌کند که یکباره موضوع این قدر حساسیت‌برانگیز شده است؟ درواقع، در چنین صف‌آرایی هرگونه محافظه‌کاری و عقب‌نشینی و اتخاذ سیاست‌ها و موضع‌گیری‌های متزلزل و متناقض می‌تواند زمینه‌ساز آسیب‌پذیری هرچه‌بیشتر این حوزه و افراد زیرمجموعه‌اش و برخورد‌های تهاجمی‌تر جناح مقابل شود.

نبود پشتوانه فرهنگی وزیر ارشاد در مسئولیت‌های محوله قبلی خود و حضور اصلی و بنیادی‌تر ایشان در مشاغل سیاسی و دیپلماتیک، اختلاف‌نظرهای میان وزیر و رئیس سازمان سینمایی (دکتر ایوبی) که به سمت‌گیری‌های متفاوت آنها در بعضی مسائل و رخداد‌های فرهنگی و هنری منتهی و رسانه‌ای شد، برخورد‌های محتاطانه و انفعالی وزیر ارشاد در قبال تریبون‌ها و شخصیت‌هایی که فراتر از قانون و عرف به‌نظر شخصی و سلیقه‌ای خود تکیه و اصرار دارند، باعث تشدید اوضاع متلاطم و در سیبل قرارگرفتن وزارت متبوع ایشان شد. وقتی عرصه فرهنگ و هنر نتواند با اتکا به قانون موقعیتی بآبشار و خلل‌ناپذیر داشته باشد، ضعیف و شکننده خواهد شد. حالا در این بازار گرم شایعات و اخبار و نقل‌قول‌ها مبنی بر استعفای اجتناب‌ناپذیر و عن‌قریب وزیر ارشاد باید بگوئیم موقعیت جناب جنتی در این مسیر نافرجام به‌گونه‌ای است که این بیت وصف حالشان است:

نه در مسجد دهند راهم که رندی

نه در میخانه کین خمار خام است...

خداوند هیچ وزیری را به این سرنوشت دچار نکند، بگو امین!

یاد دوست

کشن فلاح» در قطعه هنرمندان آرام می‌گیرد

● مشاور اجرایی معاونت هنری وزارت ارشاد گفت: پیکر زنده‌یاد سعید کشن‌فلاح در قطعه هنرمندان آرام می‌گیرد.

مرتضی باقرنژاد در گفت‌وگو با ایسنا بیان کرد: طبق برنامه‌ریزی‌هایی که انجام شده و درخواست مجوزی که با امضای آقای مرادخانی (معاون هنری) به سازمان بهشت‌زهر(اس) ارسال شده است، مرحوم کشن‌فلاح در قطعه هنرمندان به خاک سپرده خواهد شد. او با اشاره به تکمیل‌شدن فضای قطعه هنرمندان در سال ۹۲، افزود: در این مدت تلاش کرده‌ایم با پیگیری‌هایی که دکتر جنتی انجام داده‌اند، قطعه دیگری به هنرمندان در بهشت‌زهر(اس) اختصاص داده شود که با وجود پیگیری‌ها، به نتیجه نرسیدیم و برای مدتی پیشنهاده دفن در طبقات فوقانی برخی قبور با اجازه خانواده‌های متوفی مطرح شد. اما از چند ماه قبل، بخش کوچکی به قطعه هنرمندان اضافه شد که مرحوم داوود رشیدی هم در آنجا به خاک سپرده شد.

این مسئول خاطرنشان کرد: باین‌حال از خانواده کشن‌فلاح نیز اجازه گرفته خواهد شد که در آینده در صورت نبود محلی دیگر و اضافه‌ندشدن فضا، با هماهنگی آنها بتوان برای دفن افرادی که مجوز لازم را پیدا می‌کنند، اقدام کرد. مراسم تشییع سعید کشن‌فلاح، امروز رأس ساعت ۱۰ صبح از حوزه هنری برگزار می‌شود. این هنرمند عرصه تئاتر، شبه ۲۴ مهر و در راه بازگشت از کرمانشاه، در بیمارستانی در همدان درگذشت.

«مالاریا» بهترین فیلم جشنواره «ورشو» شد

شرق: فیلم سینمایی «مالاریا» موفق به دریافت جایزه بهترین فیلم جشنواره سی‌دوم ورشو شد.

این جایزه ازسوی شهردار ورشو به پرویز شهبازی، کارگردان این فیلم سینمایی، اهدا شد. ترکیب پنج داور بخش مسابقه بین‌الملل این دوره از جشنواره ورشو از کشورهای مکزیک، ترکیه، مجارستان، لهستان و بلغارستان بودند. این سومین حضور بین‌المللی این فیلم بعد از فستیوال‌های ونیز و بوسان است. مسعود ردایی، تهیه‌کنندگی این فیلم را عهده‌دار است و پخش جهانی این فیلم نیز برعهده کمپانی «دریم لب فیلمز» با مدیریت نسین میرشب است.

این فیلم که هنوز در ایران اکران عمومی نشده است، اولین نمایش خود را در بخش اصلی

شرق: «رؤیاهای دم‌صبح»، ساخته مهرداد اسکویی، جایزه بهترین مستند جشنواره فیلم لندن را از آن خود کرد. در این جشنواره همچنین جایزه بهترین فیلم بخش رقابت رسمی به «برخی زنان»، ساخته کلی ریشارد رسید. او در این فیلم زندگی کاملاً متفاوت سه زن را در مونتائای آمریکا به تصویر می‌کشد. «رؤیاهای دم‌صبح»، ساخته مهرداد اسکویی جایزه گریرسون در دریافت کرد. این جایزه به مستندی بلند اهدا می‌شود که علاوه بر اصالت، از ویژگی‌های برجسته تکنیکی و درون‌مایه‌های پرمعنای فرهنگی برخوردار باشد. لوئیس آزموند، مستندساز برجسته انگلیسی، هنگام اهدای جایزه گفت: «رؤیاهای دم‌صبح داستان زانای جوان در یک مرکز بازپروری در ایران است. با این توضیح انتظار دارید که فیلمی تیره و تار تماشا کنید، اما

گفت‌وگو با بهرام دبیری، در آستانه نمایشگاهش

طراحی‌هایم تلخ شده است

رضا آشفته

بهرام دبیری، نقاش و طراح، مجموعه «دشنه در دیس» را که مربوط به دهه ۶۰ است، در گالری گلستان به نمایش می‌گذارد. در این نمایشگاه ۲۳ اثر طراحی با قلم سیاه روی مقوا را به نمایش می‌گذارد که مربوط به دهه ۶۰ شمسی و زمانی است که ایران درگیر جنگی نابرابر بود. این طراحی‌ها را سال ۶۴ کار کرده و فضای آنها تاریک و غمناک است. این آثار در ابعاد ۳۰ در ۴۰ سانتی‌متر از یکم تا پنجم آنان در گالری گلستان به نمایش درمی‌آید. با او درباره این طراحی‌ها گفت‌وگو کرده‌ایم.

■ **چرا عنوان نمایشگاه برگرفته از شعری از شاملو به نام «دشنه در دیس» است؟**

باید بگویم این شعر شاملو مربوط به سال‌های پیش از انقلاب است که من در آن سال‌ها تحت‌تأثیر این شعر بوده‌ام و این طرح‌ها نیز می‌تواند تأثیرگرفته از آن باشد اما تصویرسازی‌ها بر پایه این شعر نیست.

■ **طراحی‌ها مربوط به سال ۶۴ و سال‌های جنگ تحمیلی است. می‌خواهیم بدانیم این طراحی‌ها در چه حال‌وهوایی خلق شده‌اند؟**
آن سال‌ها بسیار سخت و سیاه بود، برای اینکه کشور من و به‌خصوص چنان که می‌توان استنباط کرد جهان یک طرف و ایران یک طرف دیگر قرار گرفته بود و در آن مقطع کشورهای غربی و عربی به صدام حسین کمک می‌کردند؛ بنابراین جنگ جان‌فرسا و سختی بر ما تحمیل می‌شد و این طرح‌های و برخی دیگر از دایار در دویی برگزار آن سال‌هاست. اما امروز هم آشفتنگی بزرگی در اطراف کشور ما وجود دارد. برای من ایران همواره به مفهوم فلات ایران جلب نظر کرده که از دیواره شرقی مدیترانه و کشور سوریه تا دیواره غربی‌اش

رقابت ۴۱ اثر ایرانی با ۷۲ اثر عرب و ترک در دویی

پیشگامان سقاخانه در ۲۵۰ سالگی کریستیز

شرق: بیست و یکمین دوره حراج کریستیز خاورمیانه هم‌زمان ۲۵۰ سالگی این حراج‌خانه بین‌المللی، شانگاه سه‌شنبه ۲۷ مهر در هتل امارات تاورز دویی برگزار می‌شود. در این دوره ۱۱۳ اثر از هنرمندان ایران، عرب و ترک چکش می‌خورند که از جهات مختلفی هنرمندان ایرانی در آن حائز موقعیت ممتازی هستند.حراج کریستیز خاورمیانه که سالانه دویار در دویی برگزار می‌شود، در بیست و یکمین دوره دست به ابتکاری جالب زد و این بار حراج را با ارائه ۲۷ اثر شاخص ایرانی از مجموعه معنوی ـ مذهبی سقاخانه‌ها آغاز می‌کند. این در حالی است که بالاترین برآورد قیمت این دوره، به «هیج» زردنگ «پرویز تناولی» اختصاص یافته که کریستیز آن ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار دلار پیشنهاد داده است.«فراتر از چشمه: پیشگامان سقاخانه» عنوان بخش ویژه کریستیز دویی با ارائه ۱۹ اثر از شش هنرمند ایرانی است. در ابتدای کاتالوگ این دوره حراج صفحاتی به هنر سقاخانه‌ای ایران و روند حرکت این هنر از شکل و شمایل سنتی به هنر معاصر از سال‌های آغازین دهه ۶۰ میلادی به این سو، اختصاص داده شده است که با ارائه آثاری از پرویز تناولی، فرامرز پیلارام، مسعود عربشاهی، سهراب سپهری، صادق تبریزی و ناصر اویسی همراه است.در این بخش، سه اثر از پرویز تناولی، سه اثر از مسعود عربشاهی، سه اثر از سهراب سپهری، دو اثر از ناصر اویسی، سه اثر از صادق تبریزی و پنج اثر از فرامرز پیلارام به نمایش درآمده که پیلارام با این پنج اثر، تعداد بیشترین اثر حاضر در حراج را به خود اختصاص داده است که این نکته نیز حائز اهمیت است. این آثار همگی در سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۵ خلق شده‌اند.روی جلد کاتالوگ این دوره، به اثری از شفیق عبود، هنرمند لبنانی، اختصاص پیدا

کرده و در پشت جلد این کاتالوگ، تصویری از اثر حسین زنده‌رودی منتشر شده که هر دو جزء آثاری هستند که بالاترین تخمین قیمت اولیه حراجی را بدک می‌کشند.در این دوره، ۱۸ هنرمند ایرانی شرکت دارند که پرویز تناولی در کنار فرامرز پیلارام که بیشترین آثار حراج از آن اوست، رکورد دار این حراج است، و مجسمه «هیج» تناولی با قیمت پایه ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار دلار به عنوان گران‌ترین اثر در این حراج شرکت داده شده است.در این دوره، علاوه بر تناولی و پیلارام، آثاری از بزرگان هنر ایران، زنده‌یادان سهراب سپهری، ناصر عصار، رضا مافی و ملیحه افغان و نیز چهره‌های شاخص مدرنیسم حسین زنده‌رودی، منوچهر یکتایی، منیر فرمانفرمایان، سیدمحمد احصایی، کوروش شیشه‌گران، نصرالله افجه‌ای، ناصر اویسی، صادق تبریزی و همین‌طور جوان‌تراها رضا درخشانی، فرهاد مشیری و رکنی حائری‌زاده ارائه شده است.گران‌ترین هنرمندان این دوره از کریستیز خاورمیانه از ایران، مصر، ترکیه و لبنان هستند، در این فهرست هشت اثر از هشت هنرمند وجود دارد که آثارشان بالای صد هزار دلار قیمت پایه دارند. از میان آنها یک هنرمند از مصر، یک هنرمند از لبنان، یک هنرمند از ترکیه و پنج هنرمند از ایران هستند.گران‌ترین آثار این فهرست بعد از مجسمه «هیج» تناولی، مربوط به پنج اثر از چهار هنرمند مصری، لبنانی و ایرانی است که هر یک با قیمت ۱۲۰ تا ۱۸۰ هزار دلار پیشنهاد شده‌اند؛ محمود سعید هنرمند فقید مصری که پس از پرویز تناولی دومین رکورد فروش منطقه را دارد، با تابلوی نقاشی «شیخ پیر» متعلق به سال ۱۹۲۷ در این حراج حضور دارد و شفیق عبود هنرمند لبنانی را با تابلوی «سال‌های پخته» متعلق به سال ۱۹۷۹ و فرهاد مشیری را با تابلوی سه‌لته «از هر طرف ستاره‌ها به

«اسکویی»، بهترین مستندساز جشنواره لندن

این فیلم درست نقطه مقابل تصور شماس‌ت، «رؤیاهای دم‌صبح» ما را به جهانی می‌برد که چیزی درباره‌اش نمی‌دانیم. مکانی پر از نشاط، سرزندگی و شوخی را به ما نشان می‌دهد. از آن دسته فیلم‌هایی است که مدت‌ها با شما می‌ماند».در مراسم اعلام بردگان جوایز جشنواره فیلم لندن، جایزه ساترلند برای اصیل‌ترین و خلاق‌ترین فیلم بلند نخست یک کارگردان به جولیا دگورنا، کارگردان فیلم «خام»Raw» رسید. جایزه بهترین فیلم کوتاه هم به «۹ روز»، ساخته ایسا توما، توماس روگ و فلور ون‌دیملون اهدا شد. «رؤیاهای دم‌صبح»، مستند بلند سینمایی، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی مهرداد اسکویی است. اسکویی در جشنواره ترو فالس آمریکا با بردن جایزه نئرو وین به‌عنوان برترین مستندساز سال ۲۰۱۶ جهان برگزیده شد.

● **شرق:** جشن انتشار دو فیلم مستند «همه درختان من» و «یک ساعت از یک عمر»، ساخته رخشان بنی‌اعتماد، با حضور هنرمندان و فعالان محیط‌زیست، ساعت ۱۸:۳۰ دوم آبان در سالن شماره یک پردیس چهارسو برگزار خواهد شد. به گزارش «فیلم‌نت‌نیوز»، بنی‌اعتماد مستند «همه درختان من» را در سال ۹۳ درباره معلقا ملاح، بانوی محیط‌زیست ایران، ساخت. از معلقا ملاح به‌عنوان «مادر محیط‌زیست ایران» یاد می‌شود. ملاح در سال ۱۳۷۳ با مشارکت همسرش و چند استاد دانشگاه علاقه‌مند به محیط‌زیست سازمان غیردولتی زیست‌محیطی «جمعیت زنان مبارزه با آلودگی محیط‌زیست» را بنیان گذاشت. معلقا ملاح انتقادها و اعتراض‌های زیادی به سو،مدیریت در حوزه محیط‌زیست داشته است. معلقا ملاح کهن‌سال‌ترین فعال محیط‌زیست ایران و مؤسس اولین ان.جی.او محیط‌زیستی ایران است که یک‌ماه قبل صدسالگی‌اش را جشن گرفتند. «یک ساعت از یک عمر» هم مستندی درباره اسکندر فیروز، بنیان‌گذار و نخستین رئیس سازمان محیط‌زیست ایران است که از او به‌عنوان پدر سازمان محیط‌زیست ایران یاد می‌شود. «یک ساعت از یک عمر» به‌طور عمده از گفت‌وگو با اسکندر فیروز در منزل او با همراهی محمد درویش، هوشنگ ضیایی و مژگان جمشیدی تشکیل می‌شود، اما همین محیط مشخص و ثابت، با پرداخت حرفه‌ای و تصویربرداری ملایم و نرم و دقیق و گفت‌وگوها و تدوین حساب‌شده، فیلمی دلنشین، مستندی تاریخی و نیز اثری صمیمی و بدون شعار و گرافه‌گویی پدید آورده است. فیروز در این فیلم اندکی به خانواده و خاندان خود می‌پردازد و بعد به پرسش‌ها پاسخ می‌دهد؛ پرسش‌هایی در زمینه نحوه تأسیس سازمان محیط‌زیست و قدرت اجرایی آن، طرح اولیه پارک پردیسان، چگونگی جذب و تأمین نیروی انسانی متخصص، کنوانسیون رامسر، نشست‌های بین‌المللی و جایگاه و موقعیت او، چگونگی مقابله با تعرض‌ها به طبیعت و آلودگی‌ها و... در خلال فیلم، درویش، ضیایی و مژگان جمشیدی سخنان و پرسش‌هایی مطرح می‌کنند و ضیایی که از همکاران سابق فیروز و از اولین پرسنل سازمان محیط‌زیست بود، خاطراتی از سال‌های دور نقل می‌کند. این دو مستند که به تهیه‌کنندگی مجتبی میرطهماسب تولید شده‌اند، از سوی مرکز موسیقی بهتوهون منتشر شده‌اند. در این جشن علاوه بر هنرمندان، فعالان برجسته حوزه محیط‌زیست چون اسماعیل کهرم، محمد درویش، مژگان جمشیدی و... حضور دارند و سخنرانی خواهند کرد.

خشونت دیده می‌شود و من اغلب کارهایم شیرین است و در آنها از رنگ‌های شاد و زیبایی استفاده کرده‌ام. شاید نسل جوانی که من را نمی‌شناسد شگفت‌زده شود، چون می‌گویند دبیری ما را با رنگ، شادی، نور، زیبایی و امید آشنا می‌کرد و حالا بسیار تلخ است.

■ **فکر می‌کنم این تلخی هم منحصر به همان سال‌های دهه ۶۰ باشد و دیگر به آن نبرداخته‌اید؟**

این برای همان چهار، پنج سالی است که در آن سال‌ها، ماجرای جنگ و مهاجرت جزء دشواری‌های ما بود. من فکر می‌کنم وظیفه نقاش نشان‌دادن زیبایی‌هاست و اگر به تاریخ هنر ایران هم دقیق شویم؛ چه در ادبیات و شعر و چه در تصاویر، همواره این شادی و زیبایی وجود داشته است و ما فقط در دوره‌ای از نقاشی‌های قهوه‌خانه‌ای کمتر با بیان اکسپرسیو مواجه بوده‌ایم. نقاشی ایرانی همیشه بیان زیبایی و شکوه طبیعت و انسان بوده است.

■ **آیا زمان برگزاری نمایشگاهتان برنامه انجام خواهید داد؟**

خیر. از روز جمعه اول آبان ماه این طراحی‌ها روی دیوار است و به مدت پنج روز مردم به دیدن آنها خواهند آمد.

کرده و در پشت جلد این کاتالوگ، تصویری از اثر حسین زنده‌رودی منتشر شده که هر دو جزء آثاری هستند که بالاترین تخمین قیمت اولیه حراجی را بدک می‌کشند.در این دوره، ۱۸ هنرمند ایرانی شرکت دارند که پرویز تناولی در کنار فرامرز پیلارام که بیشترین آثار حراج از آن اوست، رکورد دار این حراج است، و مجسمه «هیج» تناولی با قیمت پایه ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار دلار به عنوان گران‌ترین اثر در این حراج شرکت داده شده است.در این دوره، علاوه بر تناولی و پیلارام، آثاری از بزرگان هنر ایران، زنده‌یادان سهراب سپهری، ناصر عصار، رضا مافی و ملیحه افغان و نیز چهره‌های شاخص مدرنیسم حسین زنده‌رودی، منوچهر یکتایی، منیر فرمانفرمایان، سیدمحمد احصایی، کوروش شیشه‌گران، نصرالله افجه‌ای، ناصر اویسی، صادق تبریزی و همین‌طور جوان‌تراها رضا درخشانی، فرهاد مشیری و رکنی حائری‌زاده ارائه شده است.گران‌ترین هنرمندان این دوره از کریستیز خاورمیانه از ایران، مصر، ترکیه و لبنان هستند، در این فهرست هشت اثر از هشت هنرمند وجود دارد که آثارشان بالای صد هزار دلار قیمت پایه دارند. از میان آنها یک هنرمند از مصر، یک هنرمند از لبنان، یک هنرمند از ترکیه و پنج هنرمند از ایران هستند.گران‌ترین آثار این فهرست بعد از مجسمه «هیج» تناولی، مربوط به پنج اثر از چهار هنرمند مصری، لبنانی و ایرانی است که هر یک با قیمت ۱۲۰ تا ۱۸۰ هزار دلار پیشنهاد شده‌اند؛ محمود سعید هنرمند فقید مصری که پس از پرویز تناولی دومین رکورد فروش منطقه را دارد، با تابلوی نقاشی «شیخ پیر» متعلق به سال ۱۹۲۷ در این حراج حضور دارد و شفیق عبود هنرمند لبنانی را با تابلوی «سال‌های پخته» متعلق به سال ۱۹۷۹ و فرهاد مشیری را با تابلوی سه‌لته «از هر طرف ستاره‌ها به

یکدیگر می‌پیوندند» متعلق به سال ۱۹۷۷ در بالاترین تخمین این دوره، کنار خود می‌بیند. مجسمه منیر فرمانفرمایان نیز با عنوان «پنگاون»، محصول سال ۲۰۱۱، یکی دیگر از آثار گران‌قیمت این حراج به حساب می‌آید.دومین برآورد قیمت بالای این دوره، ۱۵۰ تا ۱۸۰ هزار دلار است که به هنرمند ایرانی و یک هنرمند ترک اختصاص یافته است؛ فرامرز پیلارام با اثری بدون عنوان از سری آثار سقاخانه‌ای متعلق به دهه ۱۹۶۰، فرهاد مشیری با تابلویی با عنوان «دو پلیکان» متعلق به سال ۲۰۰۸ و برهان دوقانکای با اثر «اسب عربی» متعلق به سال ۱۹۷۸، در جایگاه دوم هنرمندان گران‌قیمت قرار دارند. در جایگاه سوم، یک اثر از فرهاد مشیری، محمد احصایی، محمود سعید از مصر، لوبال کیالی از سوریه و عبدالقادر الرئیس از کشور امارات به قیمت ۸۰ تا ۱۲۰ هزار دلار حضور دارند.از پرویز تناولی، رکورددار گران‌ترین هنرمند خاورمیانه، غیر از مجسمه هیج، سه نقاشی در بخش پیشگامان سقاخانه روی میز حراج می‌رود که اثر اولش از مجموعه پرسپویلیس با قیمت ۴۰ تا ۶۰ هزار، نقاشی دوم از سری «لبلی و مجنون» ۳۰ تا ۴۰ هزار و نقاشی سوم از سری «تصویر امحلال» با قیمت ۳۵ تا ۴۰ هزار دلار عرضه می‌شود.سهراب سپهری، شاعر و نقاش نوستالژیک ایران که در داخل مرزهای ایران گران‌ترین هنرمند شناخته می‌شود، با سه اثر در این حراجی حاضر است؛ نقاشی‌ای با عنوان «بیشه» که در دهه ۶۰ میلادی به تصویر در آمده، با قیمت ۴۰ تا ۶۰ هزار دلار به فروش گذاشته می‌شود و دو اثر بدون عنوان دیگر از سهراب سپهری که هردو آنها نیز متعلق به دهه ۶۰ میلادی هستند با قیمت پایه ۱۵ تا ۲۰ هزار دلار در معرض فروش خواهد بود. بخش نمایشگاهی بیست و یکمین حراج کریستیز دویی یکشنبه ۲۵ مهر در هتل امارات تاورز باز شد و پس از دو روز فرصت تماشای آثار، حراج این دوره ساعت هفت بعدازظهر در سالن گودولفین این برج برگزار می‌شود.

جایزه ادبی «اروند» فراخوان داد

این مناطق کره خورده باشند. جغرافیای شهری، معماری شهری (نماها و نشانه‌ها)، فرهنگ و خرده‌فرهنگ‌های بومی، ذفا مقدس، دوره‌های مختلف تاریخی، مکان‌های تاریخی و فرهنگی و مذهبی، زندگی روزمره و... از جمله مضامینی است که نویسندگان می‌توانند به آنها توجه داشته باشند. نویسندگان بخش استعداد نوجوان (۱۲-۱۸ سال) می‌بایست متولد، ساکن یا بزرگ‌شده شهرهای آبادان، خرمشهر و محدوده اروند باشند و می‌توانند با دو داستان در جایزه شرکت کنند.

چهره روز

جشن انتشار مستندهای «بنی‌اعتماد» با حضور فعالان محیط‌زیست

● **شرق:** جشن انتشار دو فیلم مستند «همه درختان من» و «یک ساعت از یک عمر»، ساخته رخشان بنی‌اعتماد، با حضور هنرمندان و فعالان محیط‌زیست، ساعت ۱۸:۳۰ دوم آبان در سالن شماره یک پردیس چهارسو برگزار خواهد شد. به گزارش «فیلم‌نت‌نیوز»، بنی‌اعتماد مستند «همه درختان من» را در سال ۹۳ درباره معلقا ملاح، بانوی محیط‌زیست ایران، ساخت. از معلقا ملاح به‌عنوان «مادر محیط‌زیست ایران» یاد می‌شود. ملاح در سال ۱۳۷۳ با مشارکت همسرش و چند استاد دانشگاه علاقه‌مند به محیط‌زیست سازمان غیردولتی زیست‌محیطی «جمعیت زنان مبارزه با آلودگی محیط‌زیست» را بنیان گذاشت. معلقا ملاح انتقادها و اعتراض‌های زیادی به سو،مدیریت در حوزه محیط‌زیست داشته است. معلقا ملاح کهن‌سال‌ترین فعال محیط‌زیست ایران و مؤسس اولین ان.جی.او محیط‌زیستی ایران است که یک‌ماه قبل صدسالگی‌اش را جشن گرفتند. «یک ساعت از یک عمر» هم مستندی درباره اسکندر فیروز، بنیان‌گذار و نخستین رئیس سازمان محیط‌زیست ایران است که از او به‌عنوان پدر سازمان محیط‌زیست ایران یاد می‌شود. «یک ساعت از یک عمر» به‌طور عمده از گفت‌وگو با اسکندر فیروز در منزل او با همراهی محمد درویش، هوشنگ ضیایی و مژگان جمشیدی تشکیل می‌شود، اما همین محیط مشخص و ثابت، با پرداخت حرفه‌ای و تصویربرداری ملایم و نرم و دقیق و گفت‌وگوها و تدوین حساب‌شده، فیلمی دلنشین، مستندی تاریخی و نیز اثری صمیمی و بدون شعار و گرافه‌گویی پدید آورده است. فیروز در این فیلم اندکی به خانواده و خاندان خود می‌پردازد و بعد به پرسش‌ها پاسخ می‌دهد؛ پرسش‌هایی در زمینه نحوه تأسیس سازمان محیط‌زیست و قدرت اجرایی آن، طرح اولیه پارک پردیسان، چگونگی جذب و تأمین نیروی انسانی متخصص، کنوانسیون رامسر، نشست‌های بین‌المللی و جایگاه و موقعیت او، چگونگی مقابله با تعرض‌ها به طبیعت و آلودگی‌ها و... در خلال فیلم، درویش، ضیایی و مژگان جمشیدی سخنان و پرسش‌هایی مطرح می‌کنند و ضیایی که از همکاران سابق فیروز و از اولین پرسنل سازمان محیط‌زیست بود، خاطراتی از سال‌های دور نقل می‌کند. این دو مستند که به تهیه‌کنندگی مجتبی میرطهماسب تولید شده‌اند، از سوی مرکز موسیقی بهتوهون منتشر شده‌اند. در این جشن علاوه بر هنرمندان، فعالان برجسته حوزه محیط‌زیست چون اسماعیل کهرم، محمد درویش، مژگان جمشیدی و... حضور دارند و سخنرانی خواهند کرد.

زیر آسمان فیروزهای

محرم به روایت تقوایی کیارستمی و امیریوسفی

● **شرق:** چهارشنبه ۲۸ مهر در برنامه چهارشنبه‌های فیلم مستند مسندساز، آپ‌آرت‌مان، سه فیلم مستند «اربعین»، ساخته ناصر تقوایی، «کاروان»، ساخته محسن امیریوسفی و «شبیهِخوانی» ساخته بهمن کیارستمی اکران و نقد و بررسی خواهد شد. به گزارش روابطعمومی مؤسسه آپ‌آرت‌مان، تقریباً اکثر مستندسازان دست‌کم یک‌بار به سراغ سبزه حرم رفته‌اند. فیلم‌هایی عمده‌تا درباره کلیت مناسک آیینی که اغلب در حاشیه آن به تعزیه و شبیه‌خوانی هم پرداخته شده است، اما تنها برخی از کارگردانان صاحب‌سبک هستند که متفاوت دراین‌باره کار کرده‌اند. «اربعین» ناصر تقوایی بدون‌شک یکی از متفاوت‌ترین این کارهاست. محسن امیریوسفی متولد سال ۱۳۵۰ آبادان است. در دانشنامه اصفهان ریاضی خوانده است. او در کارنامه سینمایی‌اش فیلم «آتشکار»، «خواب تلخ» و «اشغال‌های دوست‌داشستی» را دارد که این آخری هنوز موفق به دریافت اجازه اکران نشده است. امیریوسفی در سال ۷۶ نخستین فیلم کوتاهش، «نادر فرزند نمیشیر» را ساخت که اقتباسی از داستان «شمشیر»، نوشته فرانتس کافکا بود. فیلم کوتاه «دست‌های سنگی- ۷۸» و مستند کوتاه «کاروان- ۸۱» اتفاقات تازه‌ای را برای او رقم زدند و در جشنواره‌های داخلی و خارجی جوایز زیادی گرفتند. بهمن کیارستمی، زاده ۲۰ مرداد ۱۳۵۷ در تهران، کارگردان، مستندساز، تدوینگر، تهیه‌کننده و فرزند عباس کیارستمی، کارگردان فقید، است. از جمله فیلم‌های مستند وی می‌توان از: تاکسی (۱۳۸۷، مستند)، جواد (درباره جواد یساری، مستند)، جواد (۱۳۸۷، مستند)، بعد از تماشای این سه مستند، جلسه پرسش و پاسخ به‌همراه فیلم‌سازان برگزار خواهد شد.